

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-3T/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010199
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8622010199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SK-3T/30/2022

-8-

Okresný súd Bardejov, samosudca JUDr. Jana GOMBÁROVÁ, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. júla 2024, v trestnej veci proti obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

SK-3T/30/2022

-8-

Obžalovaná:

A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale
bytom XXX XX F.,

sa uznáva za vinnú, že

ako matka maloletého syna G., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že jej vyživovacia povinnosť pre ňu vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č.k. 4P/112/2017-56 z 20.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.03.2018 jej bola uložená povinnosť prispievať na výživu svojho nepnoletého a nezaopatreného syna mesačnou sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci k rukám G. B., otca maloletého syna, ktorému bol syn zverený do osobnej starostlivosti, túto povinnosť v období od júla 2019 (vrátane) až doposiaľ si v obci Železník, okres Svidník ani inde z nedbanlivosti v plnej výške neplní a za uvedené obdobie tak na výživnom vznikol dlh 1.647,42 eura,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnila z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to jej súd ukladá:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd u obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.11.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník na tunajší súd obžalobu na obžalovanú A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- ako matka maloletého syna G., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že jej vyživovacia povinnosť pre ňu vyplýva priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č.k. 4P/112/2017-56 z 20.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.03.2018 jej bola uložená povinnosť prispievať na výživu svojho neploletého a nezaopatreného syna mesačnou sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci k rukám G. B., otca maloletého syna, ktorému bol syn zverený do osobnej starostlivosti, túto povinnosť v období od júla 2019 (vrátane) až doposiaľ si v obci Železník, okres Svidník ani inde z nebanlivosti v plnej výške neplní, hoci trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu vo Svidníku č.k. 3T/12/2019-94 z 25.04.2019, právoplatným 14.05.2019 a trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu v Prešove č.k. 4T/61/2019-67 zo 07.06.2019, právoplatným 03.07.2019 bola uznaná vinnou z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona a za uvedené obdobie tak na výživnom vznikol dlh 948,94 eura.

Prokurátor už priamo v obžalobe navrhoval vykonať podľa § 360 Tr. poriadku konanie proti ušlému. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je pritom zrejmé, že už v prípravnom konaní bolo konštatované, že obžalovaná sa svojim dlhodobým pobytom v zahraničí na neznámej adrese vyhýba trestnému konaniu a preto na pokyn prokurátora zo dňa 19.04.2022 bolo proti obžalovanej vedené trestné stíhanie v režime podľa § 358 a nasl. Tr. poriadku, teda konanie proti ušlému. Z uvedeného dôvodu bol počas prípravného konania, opatrením sudcu pre prípravné konanie sp.zn. 1Tp/10/2022 zo dňa 29.04.2022, ustanovený obžalovanej obhajca D. G. G.. Následne boli všetky písomnosti už počas prípravného konania doručované obhajcovi, ktorý dňa 28.10.2022 aj preštudoval spisový materiál.

Podľa § 358 ods. 1 Tr. poriadku, konanie podľa ustanovení tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len ušlý).

Z prečítaných listinných dôkazov je zrejmé, aké konkrétne úkony boli počas prípravného konania i v rámci súdneho konania vykonané s cieľom zistiť aktuálne miesto pobytu obžalovanej. Po podaní obžaloby boli dňa 08.02.2023, zo strany Oddelenia vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Svidníku, súdu doručené písomnosti Oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností OKP, OR PZ Bardejov ohľadne evidovaného pobytu obžalovanej vo Veľkej Británii, zistené cestou národnej ústredne INTERPOL Prezídia Policajného zboru SR v Bratislave. Národná ústredňa INTERPOL oznámila, že na základe správy Interpolu Manchester má obžalovaná vo Veľkej Británii od 06.12.2022 evidovaný pobyt na adrese XX H. C., I., J., I. XXX. Z tejto správy je tiež zrejmé, že vzhľadom k tomu, že zanedbanie povinnej výživy nie je vo Veľkej Británii trestným činom, vykonanie ďalších previerok prostredníctvom medzinárodnej policajnej spolupráce nie je možné. Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry i z lustrácie v databáze súdov bolo tiež zistené, že proti obžalovanej je na Okresnom súde Stará Ľubovňa vedené trestné konanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona. V tejto veci bolo rozhodnuté trestným rozkazom zo dňa 30.04.2018, pričom konanie v dôsledku podaného odporu nie je doposiaľ právoplatne skončené. Konajúcim súdom bolo preto vykonané dožiadanie na Okresný súd Stará Ľubovňa vo veci vedenej pod sp.zn. 1T/118/2017 ohľadom aktuálnej adresy pobytu obžalovanej a ohľadom stavu konania, avšak bez zistenia aktuálnej adresy pobytu obžalovanej. Okrem toho z lustrácie v registri GP vyplýva, že 1. oddelením vyšetrovania OKP ORPZ v Prešove je od 03.03.2021 voči obžalovanej vedené ďalšie trestné

stížanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona. Na základe uvedených zistení, v súlade s ustanovením § 361 ods. 2 Tr. poriadku, bolo predvolanie na hlavné pojednávanie obžalovanej doručované aj na vyššie uvedenú adresu vo Veľkej Británii. Podľa sledovania zásielok Slovenskou poštou bolo zistené, že zásielka bola prevzatá na doručenie vo Veľkej Británii dňa 17.06.2024 a dňa 18.06.2024 bol uskutočnený neúspešný pokus o doručenie – oznam. Na základe vyššie popísaných skutočností, preto možno prijať záver, že obžalovaná sa svojim pobytom v cudzine vyhýba nielen predmetnému trestnému konaniu, ale aj iným trestným konaniam, ktoré sú voči nej vedené.

V prípravnom konaní bola obžalovaná riadne zastúpená obhajcom a všetky písomnosti, ako aj predvolania boli doručované tomuto obhajcovi a v rámci súdneho konania bolo predvolanie obžalovanej na hlavné pojednávanie uverejnené na úradnej tabuli súdu a tiež na webovej stránke súdu a doručované na adresu, na ktorej by sa vzhľadom na zistené skutočnosti obžalovaná mohla zdržiavať. Z tohto pohľadu všetky procesné práva obžalovanej boli dodržané.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedka G. B. z prípravného konania a prečítaním listinných dôkazov.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Svedok G. B., k rukám ktorého je obžalovaná povinná platiť výživné na maloleté dieťa, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 19.04.2021 uviedol, že obžalovaná je jeho bývalou manželkou a z ich bývalého manželského spoluzitia sa im narodil syn G. B., nar. XX.XX.XXXX. Aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za neplnenie vyživovacej povinnosti k ich synovi a to trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 25.04.20119 sp.zn. 3T/12/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2019, si obžalovaná následne v roku 2019 splnila vyživovaciu povinnosť len za mesiace máj a jún, avšak neuhradila výživné za mesiac júl a august 2019 a za mesiac október a november 2019. V mesiaci september 2019 uhradila obžalovaná sumu 100,- eur a v mesiaci december 2019 sumu 50,- eur, kde po zohľadnení týchto platieb predstavuje jej dlh na výživnom za rok 2019 sumu 36,34 eura. V roku 2020 uhradila obžalovaná cestou poštového poukazu sumu 50,- eur v mesiaci január 2020 a sumu 50,- eur v mesiaci marec 2020. Odvtedy už svedkovi neuhradila žiadne výživné a jej dlh na výživnom za rok 2020 predstavuje sumu 249,20 eura ($6 \times 28,78 + 6 \times 29,42 = 349,20$ eura – 100,- eur = 249,20 eura). Rovnako mu obžalovaná neuhradila žiadne výživné ani v roku 2021 a dlh na výživnom za rok 2021 ku dňu výpovede svedka predstavuje sumu 117,68 eura ($4 \times 29,42$ eura). Celková výška dlžného výživného za jednotlivé roky, podľa svedka, predstavuje spolu sumu 403,22 eura. Svedok tiež vypovedal, že obžalovaná bola súdom zaviazaná platiť na ich spoločného syna minimálnu zákonnú sumu výživného a aj napriek predchádzajúcemu odsúdeniu túto sumu neplatí. Výživné neuhrádza ani v naturálnej forme a ani v inej forme, o syna sa vôbec nezaujíma. Odišla zo spoločnej domácnosti a začala žiť nový život a svedok nevie, kde sa aktuálne nachádza a či je zamestnaná. S obžalovanou nie je vôbec v kontakte. Napokon svedok uviedol, že počas neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovanou sa o svojho syna riadne stará a syn netrpel ani netrpí žiadnou hmotnou núdzou, alebo iným vážnym nedostatkom. V ďalšej svojej výpovedi zo dňa 13.10.2022 svedok aktualizoval výšku dlžného výživného za obdobie od júla 2019 do času jeho výpovede na sumu 916,83 eura, pretože obžalovaná mu od poslednej jeho výpovede neuhradila žiadnu sumu výživného a tak sa jej dlh navyšoval za každý ďalší mesiac o sumu 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa. Obžalovaná ich so synom vôbec nekontaktuje a nijako sa o syna nezaujíma. Skutočnosti uvádzané svedkom v jeho výpovediach vyplývajú rovnako aj z trestného oznámenia, ktoré svedok podal dňa 04.01.2021 na Obvodnom oddelení PZ v Giraltovciah. V telefonickom rozhovore pred konaním hlavného pojednávania, sa svedok k aktuálnej výške dlžného výživného vyjadril tak, že obžalovaná mu naďalej neplatí žiadne výživné, neuhradila ani žiadnu čiastku dlžného výživného a nemá o nej žiadne informácie.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/112/2017-56 zo dňa 20.12.2017 bolo rozvedené manželstvo obžalovanej a G. B., súd na čas po rozvode zveril maloletého G. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, matke zakázal styk s maloletým G. a uložil jej povinnosť prispievať na výživu maloletému G. mesačnou sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrené dieťa podľa osobitných predpisov, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, k rukám otca maloletého. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.03.2018.

Z ďalších listinných dôkazov, a to z rodného listu vyplýva, že obžalovaná je v ňom zapísaná ako matka maloletého G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý na základe potvrdenia o návšteve školy bol ku dňu 05.11.2020 žiakom Základnej školy v Kračúnovciach.

Pokiaľ ide o majetkové a príjmové pomery obžalovanej, tak z vykonaných listinných dôkazov, najmä zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 08.02.2021, vyplýva, že obžalovaná bola od 19.03.2019 do 31.05.2019 registrovaným poistencom na sociálne poistenie v registri poistencov Sociálnej poisťovne zamestnaná na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa BARINOX, s.r.o., Poprad, v období od 23.05.2019 do 25.05.2019 bola zamestnaná na dohodu o vykonaní práce – nepravidelný príjem u zamestnávateľa GRQ services SK s.r.o., Bytča, v období od 31.05.2019 do 25.07.2019 bola zamestnaná na dohodu o vykonaní pracovnej činnosti u zamestnávateľa P.H.Co, s.r.o. Švábovce, v období od 10.07.2019 do 31.07.2019 bola zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti – nepravidelný príjem u zamestnávateľa Global industry, s.r.o, Poprad, v období od 01.09.2019 do 15.06.2020 bola registrovaná ako zamestnanec s pravidelným príjmom u zamestnávateľa Základná škola Huncovce, od 16.10.2019 do 04.11.2019 bola zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa WILI SLOVAKIA, s.r.o., od 14.02.2020 do 30.09.2020 pracovala na dohodu o pracovnej činnosti zamestnávateľa Global indusry, s.r.o., Poprad. V období od 07.01.2020 do 19.01.2020 bola dočasne práceneschopná a mala vyplatené nemocenské dávky za obdobie od 17.01.2020 do 19.01.2020 v sume 37,20 eura. Obžalovaná v období od 01.03.2019 nepoberala žiadne dôchodkové dávky, úrazové dávky a ani dávky v nezamestnanosti. Prečítané boli tiež jednotlivé dohody o vykonaní práce i dohody o ich ukončení, pracovná zmluva a mzdové listy, preukazujúce príjem obžalovanej u vyššie uvedených zamestnávateľov v období od marca 2019 do júna 2020. Obžalovaná, podľa správy ÚPSVaR Bardejov zo dňa 27.01.2021, nie je, ani nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na ÚPSVaR Bardejov, nie je poberateľkou žiadnych štátnych sociálnych dávok. Podľa oznámenia Okresného úradu Bardejov, odbor živnostenského podnikania, zo dňa 18.01.2021, nie je v živnostenskom registri vykonaný zápis o osobe A. B.. Zo správy OR PZ v Bardejov, Okresný dopravný inšpektorát, zo dňa 18.01.2021 je zrejmé, že obžalovaná nevlastní žiadne motorové alebo prípojné vozidlo. V uvedenom období bolo voči obžalovanej vedené aj exekučné konanie sp.zn. 409Ex/417/19 v prospech maloletých oprávnených detí K. D. a G. D..

Podľa odpisu registra trestov bola obžalovaná doposiaľ dvakrát odsúdená a to trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 25.04.2019 sp.zn. 3T/12/2019 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 15.05.2021 a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 07.06.2019, sp.zn. 4T/61/2019 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 03.07.2020. Aj keď ani pri jednom z týchto odsúdení nie je v registri trestov vyznačené ich zahladenie, súd poukazuje na ustanovenie § 50 ods. 6 Tr. zákona, v zmysle ktorého, ak súd neurobil do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby rozhodnutie o (ne)osvedčení, bez toho žeby odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Pretože v prípade prvého odsúdenia uplynuli dva roky od skončenia skúšobnej doby dňa 15.05.2023 a v prípade druhého odsúdenia to bolo dňa 03.07.2022, je potrebné konštatovať, že v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci sa má za to, že odsúdená sa v oboch prípadoch predchádzajúcich odsúdení zo zákona osvedčila a hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená.

V ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR nemá obžalovaná evidované žiadne priestupky. Mesto Bardejov v správe o povesti obžalovanej zo dňa 19.01.2021 uviedlo, že menovaná má trvalé bydlisko v meste Bardejov, bez bližšej adresy, je rozvedená nebola riešená v priestupkovom konaní referátom priestupkov a prevencie kriminality MsÚ ani Mestskou políciou.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zákona, odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel, ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Podľa § 138 písm. b/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania, a to z výpovede svedka G. B. a z prečítaných listinných dôkazov, súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaná svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Z vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaná, ako matka maloletého G. B., nar. XX.XX.XXXX, je povinná plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k tomuto dieťaťu, ktorá jej vyplýva priamo zo zákona o rodine. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 4P/112/2017-56 zo dňa 20.12.2017 bola obžalovaná zaviazaná prispievať na výživu maloletému G. mesačnou sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrené dieťa podľa osobitných predpisov, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, k rukám otca maloletého.

Za obdobie od júla 2019 do júla 2024 (do 11.07.2024, kedy bol vyhlásený rozsudok) mala obžalovaná povinnosť zaplatiť výživné v celkovej sume 1.883,76 eura. Za obdobie júl až december 2019 bola povinná platiť minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine (§ 62 ods. 3 zákona o rodine), a to v sume $6 \times 28,78$ eura = 172,68 eura na dieťa, za rok 2020 mala platiť minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine v sume $6 \times 28,78$ eura a $6 \times 29,42$ eura, čo predstavuje sumu 349,20 eura na dieťa, za rok 2021 mala zaplatiť minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine v sume $6 \times 29,42$ eura a $6 \times 29,87$ eura, čo predstavuje sumu 355,74 eura, za rok 2022 mala obžalovaná zaplatiť minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine v sume $6 \times 29,87$ eura a $6 \times 32,11$ eura, čo predstavuje sumu 371,88 eura, za rok 2023 mala zaplatiť výživné v sume $6 \times 32,11$ eura a $6 \times 36,80$ eura, čo predstavuje sumu 413,46 eura a napokon v roku 2024 za obdobie mesiacov január až jún mala zaplatiť minimálne výživné určené zákonom o rodine v sume $6 \times 36,80$ eura, čo predstavuje sumu 220,80 eura. Obžalovaná však na výživnom za celé uvedené obdobie zaplatila v roku 2019 sumu spolu 150 eura a v roku 2020 sumu spolu 100,- eur. Bolo teda preukázané, že obžalovaná si riadne neplnila zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi G., ktorý nie je schopný sám sa živiť (toho času má 11 rokov a teda je stále školopovinný) a za uvedené obdobie jej vznikol dlh na výživnom, po zohľadnení čiastkových platieb v súlade s výpoveďou svedka G. B., vo výške 1.647,42 eura ku dňu vyhlásenia rozsudku. Tohto konania sa obžalovaná dopustila zavinene, a to vlastnou nedbanlivosťou, ktorou pristupoval k riadnemu plneniu zákonnej vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o výšku výživného a teda rozsah vyživovacej povinnosti obžalovanej k jej maloletému synovi, vychádzal súd prioritne z rozsudku vydaného v civilnom mimosporovom konaní, kde bola určená mesačná vyživovacia povinnosť na dieťa vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrené dieťa podľa osobitných predpisov. Súd v trestnom konaní síce nie je viazaný výškou výživného určenou v tomto civilnom konaní, avšak z takto určenej výšky výživného vychádza a na rozsudok prihliada ako na jeden z listinných dôkazov. Ako predbežnú otázku súd sám skúma možnosti a schopnosti obžalovanej platiť výživné, pričom výšku výživného už určenú v civilnom konaní môže zmeniť, ak je to odôvodnené vykonaným dokazovaním. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť,

že v tomto konkrétnom prípade bola obžalovanej v civilnom konaní uložená minimálna vyživovacia povinnosť určená zákonom o rodine, ktorú je v zmysle § 62 ods. 3 tohto zákona rodič povinný plniť bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaná v období od marca 2019 do júna 2020 bola zamestnaná a mala pravidelný príjem, umožňujúci jej platiť výživné na dieťa. Počas tohto obdobia nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a práceneschopná bola len 12 dní v januári 2020, pričom poberala nemocenské dávky. Približne v auguste 2020 odišla obžalovaná do Anglicka a vzhľadom na skutočnosť, že zanedbanie povinnej výživy nie je vo Veľkej Británii trestným činom, vykonanie ďalších zisťovaní ohľadom majetkových pomerov obžalovanej prostredníctvom medzinárodnej policajnej spolupráce nebolo možné.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností, má súd za to, že bolo v možnostiach a schopnostiach obžalovanej plniť vyživovaciu povinnosť v období od júla 2019 do vyhlásenia rozsudku vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa mesačne, čo tiež zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ktoré je naďalej školopovinné a nie je schopné samé sa živiť. Je tiež nutné zdôrazniť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča.

Rovnako mal súd preukázané aj naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, pretože obžalovaná si počas obdobia od júla 2019 až do vyhlásenia rozsudku, teda päť rokov neplnila svoju vyživovaciu povinnosť v plnej výške (od apríla 2020 neplnila výživné ani čiastočne), čo jednoznačne zodpovedá závažnejšiemu spôsobu konania, po dlhší čas.

Konanie obžalovanej bolo v obžalobe posúdené aj ako zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na to, že obžalovaná bola trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Svidník č.k. 3T/12/2019-94 z 25.04.2019, právoplatným 14.05.2019 a trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Prešov č.k. 4T/61/2019-67 zo 07.06.2019, právoplatným 03.07.2019 uznaná vinnou z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona. Ako už bolo vyššie uvedené, z odpisu registra trestov a za použitia ustanovenia § 50 ods. 6 Tr. zákona, vyplýva, že v prípade prvého odsúdenia uplynuli dva roky od skončenia skúšobnej doby dňa 15.05.2023 a v prípade druhého odsúdenia to bolo dňa 03.07.2022, čo znamená, že v čase rozhodovania súdu v predmetnej veci sa má za to, že odsúdená sa v oboch prípadoch predchádzajúcich odsúdení zo zákona osvedčila a hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená. Nakoľko u oboch predchádzajúcich odsúdení obžalovanej došlo zo zákona k ich zahľadaniu, s poukazom na ustanovenie § 128 ods. 6 Tr. zákona, nie je už splnená podmienka odsúdenia podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Na základe výsledkov dokazovania súd upravil v skutkovej vete jednak aktuálnu výšku dlžného výživného na sumu 1.647,42 eura a rovnako vypustil zo skutkovej vety predchádzajúce odsúdenia obžalovanej a v súlade s tým zmenil aj právnu kvalifikáciu skutku pokiaľ ide o § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je zistenie, že okrem formálnych znakov prečinu, napĺňa konanie obžalovanej aj materiálnu stránku prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona. Teda, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť vyššia než nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona preukázané predovšetkým z následku konania obžalovanej, ktorá si v období od júla 2019 do júla 2024, čo predstavuje obdobie piatich rokov, zavinene a to z nedbanlivosti, riadne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, čím jej vznikol dlh na výživnom vo výške 1.647,42 eura. Súd poukazuje aj na ďalšie okolnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania a to, že obžalovaná už bola v minulosti za rovnaké konanie odsúdená a mala vedomosť o povinnosti platiť výživné i o následkoch neplnenia tejto povinnosti a aj napriek tomu výživné na začiatku posudzovaného obdobia neplatila v plnej výške a od apríla 2020 už neuhradila na výživnom žiadnu sumu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanej sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Vzhľadom na neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, bol obžalovanej ukladaný trest v rámci tejto zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, teda vo výmere 2 (dva) roky. Pri stanovení konkrétnej výmery trestu zohľadnil súd predovšetkým nedbanlivostnú formu zavinenia, osobu obžalovanej a následky jej konania i rozsah činu. Obžalovaná svojim ľahkovážnym prístupom k plneniu vyživovacej povinnosti počas obdobia piatich rokov spočiatku neplatila výživné v plnej výške a od apríla 2020 doposiaľ už nezaplatila žiadne výživné a jej dlh na výživnom tak predstavuje ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 1.647,42 eura. Od augusta 2020, keď odišla do Veľkej Británie sa o svojho syna vôbec nezaujíma a nekontaktuje ho. Aj keď nie pričinením obžalovanej, možno napriek všetkému konštatovať, že maloletý G. netrpí núdzou, pretože jeho otec mu poskytuje všetku potrebnú starostlivosť i hmotné zabezpečenie.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností, je súd toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý. Preto rozhodol o podmienечnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a obžalovanej určil skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné súd neukladal, najmä z toho dôvodu, že proti obžalovanej je vedené konanie proti ušlému a reálna vykonateľnosť tejto povinnosti voči obžalovanej v rámci trestného konania je veľmi ťažká. Súd tiež dáva do pozornosti, že otec maloletého G., ako jeho zákonný zástupca, môže na základe civilného rozsudku podať návrh na začatie exekučného konania proti obžalovanej. Pretože podľa posledných zistených informácií by sa obžalovaná mala zdržiavať vo Veľkej Británii, kde zanedbanie povinnej výživy nie je trestným činom, javí sa ako účelnejšie vymáhanie dlžného výživného prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže.

Obhajca obžalovanej v záverečnej reči síce navrhoval uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody, s týmto jeho návrhom sa však súd nestotožnil, opäť najmä z toho dôvodu, že voči obžalovanej je vedené konanie proti ušlému a tak uloženie trestu povinnej práce, pri ktorom sa navyše vyžaduje súhlas obžalovanej, trestu domáceho väzenia či peňažného trestu, by bolo prakticky nevykonateľné.

Poučenie:

SK-3T/30/2022

-8-

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bardejov.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odsúdený v konaní proti ušlému má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti do 15 dní od doručenia rozhodnutia o obžalobe, a to pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1Tr. poriadku alebo ak ustanovený obhajca nevyužil riadny opravný prostriedok.